

Vindeygir, hurðar og listar
Gott og blígt arbeiði.
Hugo Øster's Maskinsníðari,
Tlf. 216. Tórshavn. Tlf. 216.

teir fáðu arbeiðsgevarnir kring um Føroyar, so er eingin grund hjá smámonnum kring um oyggjarnar at geva slíkum mósni gætur. At kasta seg út í eitt eljustríð fyri at halda nokrum fátum monnum uppi, meðan fjöldin søkkur niður í svartastu armóð, skal sanniliga góður vilji til.

Hvat er fátíðarskærleiki, um tað ikki er kærleikin til fjóldina? Kann tað kallast kærleiki til Føroyar, Føroya tjóð, at knógva tann minna mannin?

»Kærlighed kommer og Kærlighed gnar, hvordan den kommer man aldrig forstaar.«

Sjálvsagt. Hvør í víðu verð skal fátíð alt hettar mósni um at gera tað best møgulega fyri tað fólk, sum í Føroyum býr; meðan tað í roynd og veru verður prógva tað mótisatta av tí, ið sungið verður.

»Teori« er eitt, »praksis« nakað heilt annað; gloymi ikki tað, arbeiðsmenn í Havnar bý!

Streymur.

Th. Stauning om Afholdsbevægelsen.

Fællesrepresentationen for københavnske Afholdsorganisationer fejrede den 3. ds. 25-Aars Jubilæum. I den Anledning blev der holdt en stor festlig Sammenkomst, hvor der blev holdt Taler af forskellige fremragende Medlemmer af danske Afholdsorganisationer. Endvidere blev der holdt Taler af Statsminister Stauning og Indenrigsminister Dahlggaard.

Statsministeren udtalte bl. a.: Den danske Afholdsbevægelses Organisationer er efterhaanden naet langt op i Aarene, og nu kommer ogsaa en af de Sammenslutninger, der omfatter Afholds-Organisationer i Hovedstaden, med sit første Jubilæum.

Jeg har gerne benyttet Lejligheden til at overbringe en Lykønsning, og jeg kan gøre det paa manges Vegne. Den danske Afholdsbevægelse har haft sin særlige Karakter, den har i Hovedsagen virket ad Oplysningens og Overbevisningens Vej, og det vilde for Sagen selv være ilde, om dette ikke fremdeles blev Kiernen i Bevægelsens Virksomhed.

Fra alle Sider maa man anerkende, hvad der er blevet Resultatet af et halvt Aarhundredes Gerning. Afholdsorganisationer og offentlige Myndigheder har ofte haft samme Maal for Øje, og Resultatet er blevet en helt forandret Befolkning. Jeg, der har levet mit Liv her i Landet og fortrinsvis i Landets Hovedstad, og som har bevæget mig i alle Dele af Befolkningen, kan med stor Sikkerhed drage Sam-

Nýtt sjúkrarhús í Hoydølum.

Útbjóðað verður til telving um eitt fullfíggað uppskot til nýbygging.

Uttan at hefta seg til nakað uppskot, er samtykt at lata 100 kr. til hann sum nevndin kann ætla at hava tað best nýtuliga uppskotið, meðan næsti maður fær 50 kr.

Uppskotið skal umfata: tekningar, greinligar frágreiðingar og kostnaðarættan. Tekning yvir byggjulendi fæst til láns við at gjalda 5 kr.

Uppskot mugu vera nevndini í hendi áðrenn 1. april komandi, og fæst frá nevndarformanni Nyholm Debess, Tórshavn, nærri frágreiðing.

Nevndin fyri sjúkrarhúsinum í Hoydølum.

Fra 15. Marts er Udsalgsprisen paa vor
KRONEMARGARINE nedsat til 62 Øre
pr. 1½ kg.

Erbedigst

**A's THORSHAVNS MÆLKEFORSYNING
& MARGARINEFABRIK**

menligninger mellem Fortid og Nutid og kan ikke undgaa at bemærke den uhyre Forandring, som Folkets Liv opviser ved Sammenligning med Fortiden.

Uden Hensyn til principielle Uoverensstemmelser med Hensyn til Midler og Fremgangsmaade maa alle anerkende den højere Grad af Ædruelighed, som nu udmærker det danske Folk. Og der er ikke Grund til at fortie, at Afholdsorganisationerne ved Oplysning og Agitation har medvirket hertil. Vi ved alle, at mange andre Faktorer har bidraget: offentlige Myndigheder igennem Lovgivning og Administration, økonomisk Højnelse, almindelig Oplysning, Organisationernes opdragende Gerning, Sport, Kolonihaver, politisk Modning o. m. a., men sikkert er det, at Samlingen om den Virksomhed, som var Afholdsorganisationernes Opgave, har bidraget sin store Del til Ædrueligheden og derved ogsaa til det store, fremadskridende Kulturarbejde.

Der har vel nu og da kunnet opstaa Strid om Enkeltheder i Bevægelsens Arbejde, om Midler og Principper, men det er underordnet i Forhold til Helheden. Desuagtet er der sikkert Grund til at ønske Bevægelsen Evnen til Udvikling og til Tilpasning efter nye Tiders Krav.

Der er Sider af Afholdsorganisationernes Arbejde, videnskabelig Forskning og almindelig Oplysning, der rettelig bør udøves under Statens Ledelse, og der er Maal, som sikkert kan naaes, igennem rolig Udvikling, uden saadanne Følger, som kommer naar man søger at tvinge Folket bort fra Traditioner og Vane, der har Rod i Meneskenes private Liv.

Jeg lykønsker Fællesrepresentationen ved Jubilæet og ønsker

den Held til at medvirke i en for Folk og Land gavnlig Udvikling ogsaa i Fremtiden.

Riddarar og ørindasveinar í føstu.

Tað er ringt, skal eg siga tykkum, at ragga sær gjøgnum Havnar gotur í myrkri, táð ein gongur einsamallur, tí býurin er vorðin ein stórbýur, skal eg siga tykkum. Og táð tað kann henda, at fyra menniskjur kunnu doyggja ísenn á degi, so er tað ikki loðið, at ein gongur óttafullur og promenerar eftir Niels Finsens Gøtu meðan skrílini hjá klubb-anum hoyrast langt út á geilar.

Og táð ein nú hugsar sær, sum trúligt er, at lonarkommissiónin hjá arbeiðsgevarum situr har »over bredden Børde« sum hetjunar í forðum og leggja sín »slagplans ella stríðsferðarskrá, sum tað helst verður nevnt fyri at ikki hin fremmandi spíllan skal oyðileggja teirra samfelagsuppgávu, so er tað ikki heilt frítt fyri ekká, at ein koyrir silt seinasta 25-oyra í automatinn hjá Ísaki fyri at fáa nakað av piparmyntum. Eingin veit hvat eitt slíkt stálbrøðralag millum »kommissiónslimr« kann føra til. Og táð eg táð og so hugsi um, at fleiri menniskjur kunnu doyggja á einum degi táð eingin sat í klubbunum, ja, ja, so er tað, sum rann hitt ískalda vatn mær niður eftir rygginum.

Sum eg standi hjá automatinum og beint havi fingið fetur á piparmynt-pakkanum, kemur Per ørindasveinur niðaneftr.

»Hvar kemur tú frá, spyrji eg.
»Eg havi verið á kongabrunni, har sum teir vita alt«.

»So veist tú nokur tíðindi, ætli eg? og so slái eg hann á herðarnar fyri at fáa hann á glíð, men nú eri eg varðugur við, at hann hevur ikki sorið í hoddinum.

»Já, já, sigur hann, »sørrur eri eg ikki. Teir høvdu hoyrt eina samrøðu millum teirra heldur stuttar stórmenn, ið tosaðu um arbeiðslónina. Nú skal tú hoyra: annar roykti sigarett og stutleikaði sær við at sláa út við arminum við sigarettini millum fremsta fingur og longtunga, og segði: »Eg vil í minsta lagi vera líka frælsur maður sum abbi. Abbi

helt einaserð fyr, at hvat tramin skal hetta fátæka rakkíð sleppa á ting til. Tað kundi vera nakað í tí tá. Men í okkara tíð krevur tíðin og útviklingurin nakað meir. Og eg havi tí sett mær fyr, at rudda hetta fátæka krammíð út. Hvat tramin skal tað liva til? Ikki orkar tað at keypa skip uttan tað skal bíða. Ikki ssest tað við hvitum hálsskraga meir enn einaserð um vikuna, og sumt av tí bert um háttíðir. Hvat tramin skal soverðið liva til? Arbeiðslónirnar máa vit seta nakað nógvið niður; tí fáa teir litlar pengar, so fáa teir minni at eta. A henda hátt sleppa vit so við og við av við hetta rakkíð, og so kunnu vit liva sum frír Føroyingar í Føroyum.

Nú leggur hin uppi, hann vil ikki vera minni maðarin, hóast hann er eitt sindur tjúkri.

»Eg byrjaði við tað sama eg kom aftur til Føroyar, at royndi at fáa niður lónirnar, at leypa tilsemyj umillum hitt fátæka fólkíð. Tað er nú so, táð ein hevur stórarbeiðir, so skuldi avlopið eisini verði nakað stórt til selskap, Whisky og sodavatn o. m. a. sum hoyrir til selskapslívið. Tað var tí, eg kom til landið, at fáa skil á arbeiðsviðurskiftinum, so eg og minir líkar kundu festa. Eisini havi eg haft fedrar, ið hava tikíð ódnartok, og eg vil eisini gera mitt til, at Føroyar skulu verða eitt frítt land. Vit skulu hava frítt frælsi at gera við pakkíð sum vit vilja, og vil tað ikki flúna seg í tí, so kann tað fara at hundunum. Nú gera vit álvara av at fáa lónirnar niður hjá tí, tí her á Føroyalandi skulu bert vit fríu Føroyingar vera fríir«.

»Ja, tú, var handan ikki góð?«
»Jú, hetta líkist tí slagnum, og nú sita teir sjálvsagt og drekka arbeiðslónina niður. Her er reðuligt. Góða nátt!«
»Góða nátt«, segði Per, og so fóru vit hvort til sín.

L. S.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Føroya búnaðarfelag

helt ársaðalfund í Tórshavn seinasta viðvikudag. Vegna sjúkuna vóru ikki nógvir umboðsmenn á fundi.

Felagsins formaður framlegði granskadan rókenskap, ið einmælt var góðkendur. Síðani greiddi formaðurin frá felagsstarvinum í 1930: Limatalið var hella ár vaksið við o. u. 130 limum. Búnaðarfelagið hevði seinasta ár vent sær til Løgtingsins í mongum málum, m. a. um studning til setpladyrkan, studning til stjórnarstarv, og var í báðum forum stýðjað. Húsdjórslógin hevði í ár verið til umvælan, og ríkisdagurin var eingin við til at hekka peningin eftir hesari lóg við 5000 kr., soleiðis at nú kundi nýstát upp til 20.000 árliga til at bota um húsdjórslógið á ymiskum hátt; herundir verður alifuglærøkt og framstig innanfyri seyðabrákið eisini stýðjað. Føroya búnaðarfelag hevði á seinasta ársaðalfundi samtykt at virka fyri, at búnaðarskúli var reistur í Føroyum, og skuldi stjórn felagsins venda sær til »Det færøske Landboudvalg« í hesum máli.

Teir vóru so biðnir um at senda umsókn inn á ting um búnaðarskúlan. Ein meiraltur í stjórnini hevði so reist búnaðar-

skúlamálið heilt av nýggjum, og síðani var hetta uppskót sent inn á ting. Búnaðarfelagið hevur enn ikki frætt frá tinginum, hvussu hesum málinum gekkst, men á annan hátt er tað kunnugt, at málið var sent til »Det færøske Landboudvalg«. Av teirri orsök, at so fáir umboðsmenn vóru á fundi, var búnaðarskúlamálið útsett til næsta aðalfund.

Framlagdar vóru reglur, sum ein av búnaðarfelagnum sett nevnd hevði sett saman um eplahandil. Táð tað er tørvur á at fáa eitt betri skil og lag á söluna av føroyskum eplum, vóru hesar reglur væl undirteiknar, men tó ikki endaliga samtyktar. Samtykt var tó at senda hesar reglur til »Keypmannsfelagið« til umhugsan.

Táð uppskotið til lógbroytan komu til víðgerðar, var spurningurin um eitt føroyskt búnaðararbeiðar reistur, og við tí endamáli at fáa í lag útgávuna av einum búnaðarblaði, setti ársfundurin eina try-mannnevnd, meðan uppskotið til lógbroytan vóru lögð til næsta aðalfund.

At enda vóru valdir 3 stjórnarlimir, og valdir vóru M. Winther-Lützen, Tórshavn, Eliesar Mortensen, Tvøroyri og Marius Rein, Tórshavn.

Íslands adressubók 1931

(handils- og inndustrikalendari), útgevari harri blaðstýrari Vilh. Finsen, er komin til Føroyar.

Bókin er vøkur og prúð, hevur rúgvismikið og reiðiliga gott innihald um nær sagt alt møgulegt, sum fólk hevir gagn av at vita. Umframt mangt annað, ið bókin inniheldur, skal nevast: Altingið og menn tess, bankar og sparikassar, bókasavnhús og annað tilíkt, borgmeistarar og býfutar, dampskipferðir í ár, sambandslógina, Íslandskortið, fiskarifelagið, tryggingarfeløg, øll skip yvir 50 tons, fyrvæsin, prestastandin, hægstarætt, inn- og útførslistatíkk, Ísland og Íslands handilskamar, justisvesin, konsular, búnaðarfelagið, jarðagðosið, leiknarnar, ministerið, aðrar upplýsingar um Ísland so sum fólkatalið frá 1801—1929 (nú 106.000), hvussu nógvið íð fluttu til Amerika frá 1870—1901, hvussu nógvið ið doyði frá 1831—1923 pr. 1000 og hvussu nógvið ið foddist á somu tíð, hvat fólkíð livdi av, seyða-, hesta- og neyta-talið frá 1804—1928; árið 1801 hevði Reykjavík 300 íbúgvavar og 1929 vóru 26000, »Kommunikationsmidler«, skipsferðir frá 1851—1928, vøruhandilin og fiskahandilin gjøgnum langt tíðarskeið, pengaskur landsins, almenn felag og institutiónir, post og telegraf, uttanlandskar vørur, skúlar, sýslumenn, sjórætt, toll, íslandskar lógir, universitetið, vørunmerkir, vegir og brúgvir, vinnuferlsra, vraking og mangt meira.

Av hesum kunnu vit síggja, hvussu víðismikil bókin er. Omaná alt kemur hon kring um so at siga alla jørdina. Alt hetta hava nakrir snartir Føroyingar vita; tí lýsa teir í henni — teimum óivað til gleðis og gagns.

Teimum, sum vilja kenna flest øll íslandsk víðurskifti, er hetta besta bókin. Hon kostar 15 íslandskar kr. og fæst hjá harra N. A. Eidesgaard, Tórshavn.

Overlæge.

Justitsministeriet har under 9. ds. udnevnt Læge Pauli Dahl til Overlæge ved Dronning Alexandrines Hospital.